

Okuyucu Mektubu / Hüseyin T. Saatçı

Derginizi büyük bir heyecan ve şevkle okudum. Naçizane birkaç satır karalama mecburiyetinde kendimi hissettim. İmamı Azam hazretlerinin “Biz münazara yaparken, arkadaşımız kayıp düşecek, yanılacak diye korkudan başımızda kuş varmış gibi dururduk. Siz de münazara yapıyorsunuz ve arkadaşınızın kayıp düşmesini istiyorsunuz, arkadaşını tekfir etmek isteyen de, arkadaşından önce küfre düşer”. Sözüdeki tariflenen üslup düsturumdur.

Değerleri tartışmak haddim değil tartışana karşı çıkma gibi bir hesabım da olamaz. Herkesin ve her kesimin ahkam kestiği iki konudan biri olan din konusunda da birkaç kelime telaffuz edecek kadar ilmimin olmadığını da biliyorum. Fakat Vadi’yi ve vadide karınca gibi didinenleri tanıyorum. Değerleri kıymetleri çerçevesinde ve savunma hakları yoksa yaşadıkları dönemde saklı tutmaya çalışıyorlar.

İbn-i Haldun’un dediği gibi geçmişten geleceğe suyun suya benzediği ilme, irfana katkıda bulunmaya çalışıyorlar. “t e z k i r e”lerini ve “Vadi”dekileri tezyin etme gayretindedir. Vadi’nin mecazi anlamı tarz, zemin olduğuna göre onlar düşüncüyü belirli bir tarzda ve sağlam zeminlere oturtmak istiyorlar. Bütün bu kelimeleri niye yapıyorum diye akıllara soru gelmiş olabilir. Bir yazının adına ve gıyaben tanıdığım değerli bir arkadaşına dokunmamaya çalıştığımından dergiyi ciddiyetle okuyanlar hangi yazıdan bahis ettiğimi anlayacaklardır.

Bu çerçevede değerlere saldırmak ve onlar hakkında şüphe doğurma gayretinde bulunmak ve bu çerçevede küçümsüyor hissi vermek zavallı inançlarımızın medyanın elinde felsefelerin en şüphelisi haline gelmesini sağlamıyor mu? Bu tür davranışların ve yorumların insanlara ve taşıdıkları inançlara ne gibi bir faydası olabilir? Kahramanları veya değerleri yaşadıkları devirlerde bugün için bıraktıklarıyla anmak, tazelenmesi gerekenleri tazelemek, daha güzel olmaz mı? Fakat dönemimizde -bir çok insanı tenzih ederek -iki *Bacon* vardır. F.Bacon olan ve devamlı anılan ilk *Bacon* şöret ve para hırsı ile her türlü yolsuzluğu yapmış, rüşvet karşılığında makam ve mevki dağıtmıştır. Anılmayan diğer *Bacon* ise din ve ilmin birbirinden ayrılmadığını söylemesi, papanın gerçek Hıristiyanlığı bozduğunu iddia etmesi ile ömrünü hapisanelerde geçirmiştir. Ülkemizde R. Bacon hiçbir zaman anılmaz ve hatırlanmaz. F. Bacon’un sosyolojik olarak dönemimizde hatırlanması devrimize ne kadar da yakışıyor. Takdir sizlere aittir.

Değerleri tartışmak dönemimizde kimseye bir şey sağlamaz. Ancak akademik çevrelerde faydalı şeylere (zararlı da olabilir) sebebiyet verebilir. İnsanları değerlerine yaklaşıp, değerleri ayakta tutarak güzelliğe çağırarak daha münasip olmaz mı?

